„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2026. április 3.
Kálmánháza, Mandabokor
Nagypéntek
Cím: ÉN ÉRTEM!

(1. dia) „16Ekkor kiszolgáltatta őt nekik, hogy megfeszítsék. Átvették tehát Jézust, 17ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponya-helyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek. 18Ott megfeszítették őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. 19Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. (2. dia) 20A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. 21A zsidók főpapjai akkor szóltak Pilátusnak: Ne azt írd: A zsidók királya, hanem ahogyan ő mondta: A zsidók királya vagyok. 22Pilátus így válaszolt: Amit megírtam, megírtam. 23 katonák pedig, amikor megfeszítették Jézust, fogták felsőruháit, (3. dia) elosztották négy részre, mindegyik katonának egy részt. Fogták köntösét is, amely varratlan volt, felülről végig egybeszőve. 24Ezt mondták egymásnak: Ezt ne szakítsuk szét, hanem vessünk rá sorsot, hogy kié legyen! Így teljesedett be az Írás: „Elosztották ruháimat maguk között, és köntösömre sorsot vetettek.” Ezt tették a katonák. (4. dia) 25Jézus keresztjénél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint a magdalai Mária. 26Amikor Jézus meglátta, hogy ott áll anyja és az a tanítvány, akit szeretett, így szólt anyjához: Asszony, íme, a te fiad! 27Azután így szólt a tanítványhoz: Íme, a te anyád! És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány. 28Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: (5. dia) Szomjazom. 29Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve izsópra tűztek, és odatartották a szájához. 30Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva, kilehelte lelkét.” Jn 19,16-30

Drága Gyülekezet!

(6. dia) A nagyheti eseményeknek lehettünk a fültanúi, ahogyan a szemtanúk alapján az evangéliumok megelevenítették számunkra, az utókor számára. Részletesen,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

egymást kiegészítve írják le az evangéliumok. Nagyon röviden két fontos hatásáról szeretnék szólni. **(7. dia)**

1. Történelmi
2. Lelki

Elsőként nézzük meg, hogyan hatott a nagyheti esemény, Jézus Krisztus **(8. dia)** a történelemre?

Olyan nagy hatással volt, hogy az akkori legjelentősebb történészek, akik nem voltak keresztyének, nem hittek Jézus Krisztusban, még őket is megihlette ez az esemény. Elsőként érdemes megemlíteni az egyik leggyakrabban idézett, a kor egyik legjelentősebb és leghitelesebb történészét, **(9. dia)** Josephus Flaviust, aki Jeruzsálemben született Kr.u. 37 környékén és 100-ban halt meg. Ő az egyetlen olyan zsidó történetíró ebből az időből, akinek részletes művei fennmaradtak. Rómában élt császári támogatással élő zsidó történetíró volt, aki „híd” szerepet töltött be a zsidóság és a római világ között. Több műve is megjelent, a legjelentősebbek:

- A zsidó háború (Kr.u. 70 körül írta)
- A zsidók története (Kr.u. 93 körül írta)
- Önéletrajz

Ő említi meg Jézust és a környezetére jelentős hatást gyakorló Messiást. Hadd idézzek tőle **(10. dia)**: *„Ebben az időben élt Jézus, ez a bölcs ember, ha ugyan szabad őt embernek neveznünk. Ugyanis csodákat művelt és tanította az embereket, akik szívesen hallgatják az igazságot, és sok zsidót és sok görögöt megnyert. Ő volt a Krisztus. És ámbár főembereink följelentésére Pilátus keresztre feszíttette, most is hívek maradtak hozzá azok, „akik addig szerették. Mert harmadnap feltámadt és megjelent közöttük, mint ahogy Istentől küldött próféták ezt és sok más csodálatos dolgot előre megjövendöltek felőle. S még ma is megvan a keresztények felekezete, amely róla vette a nevét.”* (Josephus Flavius: A zsidók története [Pilátus – Jézus] 503-504. o.)

A másik történetíró **(11. dia)** Publius Cornelius Tacitus, akit érdemes megemlíteni, s akit az ókori történetírás egyik

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

legmegbízhatóbb és legkritikusabb szerzőjének tartanak. Művei kulcsfontosságú források a Római Birodalom első évszázadainak történetéhez. Kr.u. 56-ban született és 120-ban halt meg. Foglalkozása: történetíró, politikus szónok volt. Magas rangú hivatalokat is betöltött. Volt consul, szenátor és Asia provincia kormányzója is. Több fontos műve is volt, Annales, Historiae, Germania. Nem volt keresztyén, sőt, műveiben a keresztyéneket inkább negatívan írja le. Az Annales című művében utal Jézus Krisztusra, hadd idézzek tőle **(12. dia)**: *„Ezért a szóbeszéd eloszlatására Nero bűnbakokat állított, és a legválogatottabb büntetésekkel sújtotta azokat, akiket a nép gyűlölt bűneik miatt, és akiket keresztényeknek neveztek. Nevük szerzője, Krisztus, Tiberius uralkodása alatt Poncius Pilátus helytartó által kivégeztetett; és ez a veszedelmes babona, amelyet egy időre elfojtottak, ismét kitört, nemcsak Júdeában, e baj eredetének helyén, hanem még Rómában is.”* (Annales XV.44.)

Még egy fontos személyt érdemes megemlíteni, aki kevésbé ismert, de szavai annál jelentősebbek voltak az akkori történelmi kor és helyzet megismerése tekintetében. **(13. dia)** Mara bar Serapion, aki a mai Törökország területén született Szamoszatában és Kr.u. 70 – 150 között élhetett. Író és filozófus volt. Egy művét érdemes megemlíteni, Levél Serapionhoz, amelyben Mara erkölcsi tanításokat ad fiának, miközben saját fogságáról is beszámol, miután városát a rómaiak elfoglalták. Három igazságtalanul kivégzett bölcsről ír – Szókratészről, Püthagoraszról és egy „zsidó királyról” –, akiknek halálát isteni megtorlás követte. E harmadik alakot sokan Jézussal azonosítják, mivel tanításai „tovább élnek”, és a zsidók királyságának bukását büntetésként értelmezi. Egészen pontosan ezt írja **(14. dia)** *„Mit nyertek a zsidók azzal, hogy megölték bölcs királyukat? Nem sokkal ezután elvétetett országuk. Isten igazságosan megbosszulta ezeket a bölcseket… A bölcs király nem halt meg végleg, mert tovább élt abban a*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

tanításban, amelyet adott.” Levél Serapionhoz (British Library, Add. 14658).

Ez csak néhány olyan fontos történelmi említés, **(15. dia)** amely azt bizonyítja, hogy hatással volt emberekre, a történelemre Jézus Krisztus halála, a nagypénteki esemény. Azok, akik átélték, megrendítette őket, az egész életükre hatással volt. Eltelt közel 2000 év, és a mai napig emberi életekre hatással van, mert ma is tönkrement emberi életek, kilátástalan, reménytelen, a bűn mardosásában élő emberek jutnak hitre, törnek össze, vallanak meg bűnöket az értük meghalt és feltámadott Jézus Krisztusnak. Változik meg házasságtörők, tolvajok, csalók, paráznák, alkoholisták, drogosok, istentelenek, hitetlenek, engedetlenek élete, mert Jézus Krisztus, a nagypénteki esemény ma is hatással van emberekre, a társadalomra. **(16. dia)** S ez már a lelki hatás, hiszen az, ami 2000 évvel ezelőtt történt azon a bizonyos pénteken – amiről olvashattunk a János evangéliumából – ma is érződik. Jézus Krisztusnak az egész szenvedése, megalázása, megvetése, kigúnyolása az emberért történt. Remegjen bele a szívünk, hogy minden egyes kalapácsütés, amellyel a szeget beleverték a karjaiba és a lábaiba, a töviskorona minden egyes tövise, amely a homlokába fúródott, az a szenvedés, amelyet Jézusnak el kellett viselni az az én és a te bűneid miatt történt. Az a fájdalom, amit el kellett hordoznia, amit magára kellett vállalnia, érted és értem történt. Ez a drága evangélium ma is hatással van emberek életére. Hadd idézzek Jézus Krisztus halála és feltámadása után kb 1750 évvel később született Napóleontól **(17. dia)**: *„Nagy Sándor, Caesar, Nagy Károly és én birodalmakat alapítottunk. De mire alapoztuk zsenialitásunk alkotásait? Erőre. Egyedül Jézus Krisztus alapította királyságát a szeretetre, és még ma is emberek milliói készek meghalni érte.”* Napóleon Bonaparte

Ez a krisztusi szeretet, amit a kereszten mutatott meg, emberek millióinak életére van hatással – ahogy Napóleon mondta. De hadd idézzek egy Philip Schaff svájci születésű teológus-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

történésztől is **(18. dia)**: *„Ez a názáreti Jézus pénz és fegyver nélkül több embert győzött le, mint Nagy Sándor, Julius Caesar, Mohamed és Napóleon együttvéve; tudományos képzettség nélkül több fényt derített az isteni és emberi dolgokra, mint a világ összes filozófusa és tudósa együttvéve; szónoki fogások nélkül mondta el az élet beszédét úgy, ahogy sem előtte, sem utána senki nem beszélt, és olyan hatást ért el, amilyent rajta kívül még egyetlen más szónok vagy költő sem. Anélkül, hogy ő maga egyetlen sort leírt volna, több tollat hozott mozgásba és több igehirdetéshez, tanulmányhoz, műalkotáshoz, vitához és himnuszhoz szolgáltatott anyagot, mint a korok embereinek egész serege együttvéve.”*

A nagypénteki esemény azért volt nagy hatással az emberre, mert ez a történet az egyetlen a világtörténelemben, ahol **(19. dia)** a főszereplő, a hős hal meg, adja oda az életét a gonosztevőért. Ő, az ártatlan, a bűntelen adta oda az életét a bűnösért. Vajon ez a nagyheti esemény hatással van-e rám? Megrendíti-e a szívünket mindaz, amiről hallhattunk ma? Gondoljuk végig és olvassuk este végig újra ezt a történetet azzal a különbséggel, hogy tegyem oda hozzá minden egyes mondatához: **(20. dia)** ÉN ÉRTEM.

Ámen!